

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa R. G.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego w Gliwicach,
Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Okręgowego w Gliwicach,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 5 maja 2026 r.,

na skutek skargi R. G. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym
w Katowicach w sprawie o sygn. I ACa 2301/22 i Sądem Okręgowym w Gliwicach
w sprawie o sygn. I C 359/19,

z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Apelacyjnego w Katowicach,

**przekazuje sprawę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu
w Katowicach.**

[kf]

UZASADNIENIE

Pismem z 29 października 2024 r. R. G. wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie I ACa 2301/22, żądając „zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gliwicach i Sądu Apelacyjnego w Katowicach kwoty 40 000,00 zł tytułem rekompensaty za naruszenie prawa powoda do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie” (pisownia oryginalna).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach.

Zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym – właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny”. Natomiast Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym (art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość).

Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19; z 24 października 2024 r., I NSP 333/24; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 401/24; z 30 lipca 2025 r., I NSP 146/25; z 18 grudnia 2025 r., I NSP 549/25; z 31 marca 2026 r., I NSP 347/24).

Analiza zakresu żądania oraz uzasadnienia skargi i podnoszonych w niej okoliczności uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania wskazuje, że skarżący kwestionuje sprawność postępowania zarówno przed sądem pierwszej, jak i drugiej instancji.

Z uwagi na fakt, że skarga dotyczy przewlekłości postępowania prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Gliwicach o sygn. akt I C 359/19, jak i przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. I ACa 2301/22, właściwym do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Katowicach.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 397 § 3 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł,

jak w sentencji.

[kf]

[a.ł]